

તમહાદ

દુઆ અલ્લાહ રબ્બુલ ઇઝ્જત કો એક મહબૂબ અમલ છે. જિસ ઝબાન મેં ભી દુઆ કી જાયે, અલ્લાહ રબ્બુલ ઇઝ્જત ઇન્હેં અપને દામન મેં જગલ અતા ફરમાતા હૈ. તા-હમ અંબિયા વ રસલ કી ઝબાને-મુબારિકા સે માંગી ગઈ દુઆએં મુખસર હોને કે સાથ-સાથ ઇતની જામેઅ હેં કે ઉનમેં વો તમામ ચીઝેં માંગ લી ગઈ હૈ, જિસકી એક ઇન્સાન કો દુનિયા વ આખિરત મેં હાજત વ ઝુરરત હોતી હૈ.

લિહાઝા ઇન દુઆઓં કો પઢને ઓર યાદ કરને મેં ઇસ બાત કી ઝ્યાદા ઉમ્મીદ હૈ કે અલ્લાહ રબ્બુલ ઇઝ્જત ઇન્હેં શરફે-કુબૂલિયત સે નવાઝે.

أَعِذُّ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

અઊઝુ બિલ્લાહિ મિનશ્-શઈતાનિર્-રજીમ.

“પનાહ માંગતા હું મેં અલ્લાહ કી શૈતાને-મરદૂદ સે.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

બિસ્મિલ્લાહિર્-રહમાનિર્-રહીમ.

“શુરૂ કરતા હું અલ્લાહ કે નામ સે, જો નિહાયત મેહરબાન, બડે રહમવાલે હેં.”

(૧)

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ

أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١﴾

રબ્બના તકબ્બલ મિન્ના ઇન્ક અન્તસ્-સમીઉલ્ અલીમ. (સૂર: બકરહ, આ. ૧૨૭)

“અય હમારે રબ ! તુ હમસે (દુઆઓં કો) કબૂલ ફરમા, તુ હી સુનનેવાલા ઓર જાનનેવાલા હૈ.”

(૨)

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ دُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۖ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٢﴾

રબ્બના વ-જૂઅલ્ના મુસ્લિમઈનિ લ-ક વ-મિન્ ઝુરિયતિના- ઉમ્મતમ્-મુસ્લિમતન્ લ-ક. વ અરિના મનાસિકના વ તુબ્ અલઈના, ઇન્ક અન્તત્-તવ્વાબુર્-રહીમ. (સૂર: બકરહ, આ. ૧૨૮)

“અય હમારે રબ ! હમેં અપના ફરમાબરદાર બના લે ઓર હમારી ઔલાદમેં સે ભી એક જમાઅત કો અપના ઇતાઅતગુઝાર રબ, ઓર હમેં અપની ઇબાદતેં સિખા ઓર હમારી તૌબા કુબૂલ ફરમા. તુ તૌબા કુબૂલ ફરમાનેવાલા ઓર રહમ-વ-કરમ કરનેવાલા હૈ.

(૩)

رَبَّنَا آتِنَا

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً ۖ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٣﴾

રબ્બના આતિના ફિદ્-દુન્યા હસનતંવ્ વ-ફીલ્ આખિરતિ હસનતંવ્ વ-કિના અઝાબન્નાર.

(સૂર: બકરહ, આ. ૨૦૧)

“અય હમારે રબ ! હમેં દુનિયા મેં નેકી દે, ઓર આખિરત મેં ભી ભલાઈ અતા ફરમા ઓર હમેં અઝાબે-જહન્નમ સે નજાત દે.”

(૪)

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا
صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

રબ્બના અફરિગ્ અલઈના સબરંવ વ-સબ્બિત
અફદામના વન્સુરના અલલ્-કવ્મિલ્ કાફિરીન.

(સૂર: બકરહ, આ. ૨૫૦)

“અય હમારે રબ ! હમે સબ્ર દે, સાબિતકદમી
દે ઓર કૌમે-કુફર પર હમારી મદદ ફરમા.”

(૫)

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا

રબ્બના લા-તુઆખિઝના- ઇન્નસીના- અવ્-
અખૂતઅના. (સૂર: બકરહ, આ. ૨૮૬)

“અય હમારે રબ ! અગર હમ ભૂલ ગયે હોં યા
ખતા કી હો તો હમે ના પકડના.”

(૬)

رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا
كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا

રબ્બના વ-લા તહ્મિલ્ અલઈના- ઇસરન્ ક-મા
હમલ્તહૂ અલલ્લઝીન મિન્ કબ્લિના.

(સૂર: બકરહ, આ. ૨૮૬)

“અય હમારે રબ ! હમ પર વો બોઝ ના ડાલ,
જો હમસે પહેલે લોગોં પર ડાલા થા.”

(૭)

رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ
مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

રબ્બના વ-લા તુહમ્મિલ્ના મા-લા તાકત લના
બિહ. વાઅફુ અન્ના, વગ્-ફિર્ લના, વર-
હમ્ના, અન્ત મવ્લાના ફન્સુરના અલલ્-કવ્મિલ્-
કાફિરીન. (સૂર: બકરહ, આ. ૨૮૬)

“અય હમારે રબ ! હમ પર વો બોઝ ના ડાલ,
જિસકી હમે તાકત ના હો ઓર હમસે દરગુઝર
ફરમા, ઓર હમે બક્ષ દે, ઓર હમ પર રહમ
કર. તુ હી હમારા માલિક હૈ, હમે કાફિરો કી
કૌમ પર ગલ્બા અતા ફરમા.”

(૮)

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝

રબ્બના લા-તુઝિગ્ કુલૂબના બઅદ-ઈઝ્
હદઈતના વ-હબ્લના મિલ્લ-દુન્ક રહમા, ઇન્ન-ક
અન્તલ્-વહ્હાબ. (સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૮)

“અય હમારે રબ ! હમે હિદાયત દેનેકે બાદ
હમારે દિલ ટેઢે ના કર દે ઓર હમે અપને પાસસે
રહમત અતા ફરમા. યકીનન્ તુ હી બહુત બડી
અતા દેનેવાલા હૈ.”

(૯)

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ
لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝

રબ્બના ઇત્તક જામિઉન્નાસિ લિ-યવ્મિલ્-લા-
રઇબ ફીહિ, ઇત્તલ્લાહ લા-યુખ્લિફુલ્ મિઆદ.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૮)

“અય હમારે રબ ! તુ યકીનન્ લોગોં કો એક
દિન જમા કરનેવાલા હૈ, જિસકે આને મેં કોઈ
શક નહીં. યકીનન્ અલ્લાહત્તઆલા વા’દાખિલાફી
નહીં કરતા.”

(૧૦)

رَبَّنَا إِنَّا
أَمَتْنَا غُفْرَانًا ذُنُوبَنَا
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝

રબ્બના- ઇશના- આમત્તા ફગ્ફિર્-લના
ઝુનૂબના વ-કિના અઝાબનાર.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૧૬)

“અય હમારે રબ ! હમ ઇમાન લા ચૂકે,
ઇસલિયે હમારે ગુનાહ મુઆફ ફરમા ઓર હમેં
આગ કે અઝાબ સે બચા.”

(૧૧)

رَبَّنَا إِنَّا أُنزِلَتْ
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝

રબ્બના- આમશા બિમા- અન્ઝલ્ત વત્-
તબઅન્-રસૂલ ફક્-તુબ્ના મઅશ્-શાહિદીન.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૫૩)

“અય હમારે રબ ! હમ તેરી ઉતારી હુઈ વહી
પર ઇમાન લાચે ઓર હમને તેરે રસૂલ કી
ઇતાઅત કી, પસ, તુ હમેં ગવાહોં મેં લિખ લે.”

(૧૨)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا
فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

રબ્બનગ્-ફિર્-લના ઝુનૂબના વ-ઇસ્રાફના ફી
અમ્રિના વ-સબ્બિત અક્દામના વન્-સુર્ના
અલલ્-કવ્મિલ્-કાફિરીન.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૧૪૭)

અય હમારે રબ ! હમારે ગુનાહોં કો બક્ષ દે ઓર
હમસે હમારે કામોં મેં જો બેજા ઝ્યાદતી હુઈ હૈ, ઉસે
ભી મુઆફ ફરમા ઓર હમેં સાબિતકદમી અતા
ફરમા ઓર હમેં કાફિરોં કી કૌમ પર મદદ ફરમા.

(૧૩)

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ
هَذَا بَاطِلًا ۖ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤١﴾

રબ્બના મા-ખલકત હાઝા બાતિલા, સુબ્હાનક
ફકિના અઝાબનાર.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૧૮૧)

“અય હમારે રબ ! તુને યે કાયનાત બેફાયદા
નહીં બનાઈ. તુ પાક હૈ, પસ હમેં આગ કે અઝાબ
સે બચા લે.”

(૧૪)

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ
تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٤٢﴾

રબ્બના- ઇન્નક મન્ તુદ્ખિલિનાર ફ-કદ
અખ્ઝયતહૂ વ-મા લિઝ્-ઝાલિમીન મિન્ અન્સાર.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૧૮૨)

“અય હમારે રબ ! તુ જિસે જહન્નમ મેં ડાલે,
યકીનન્ તુને ઉસે રુસ્વા કિયા ઓર ઝાલિમોં કા
મદદગાર કોઈ નહીં.”

(૧૫)

رَبَّنَا إِنَّا
سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ ۖ فَآمَنَّا ۚ

રબ્બના- ઇન્નના સમિઅના મુનાદિયં-ય્ યુનાદિ,
લિલ્-ઈમાનિ અન્ આમિનૂ બિ-રબ્બિકુમ્ ફ-
આમના. (સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૧૮૩)

“અય હમારે રબ ! હમને સુના કે મુનાદી
કરનેવાલા બા-આવાઝ બલંદ ઈમાન કી તરફ
બુલા રહા હૈ કે લોગોં ! અપને રબ પર ઈમાન
લાઓ, પસ હમ ઈમાન લાયે.”

(૧૬)

رَبَّنَا فَاعْفُرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٤٣﴾

રબ્બના ફગુફિરુલના ઝુનૂબના વ-કફિર અન્ના
સયિયાતિના વ-તવફ્ફના મઅલ્ અબ્રાર.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૧૮૩)

“અય હમારે રબ ! અબ તુ હમારે ગુનાહ
મુઆફ ફરમા ઓર હમારી બૂરાઈયાં હમસે દૂર
કર દે ઓર હમારી મૌત નેકીયોં કે સાથ કર.”

(૧૭)

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٧﴾

રબ્બના વ-આતિના મા વ-અદતના અલા
રુસુલિક વ-લા તુખ્ઝિના યવ્મલ્ કિયામા. ઇત્તક
લા તુખ્લિફુલ્ મીઆદ.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૧૮૪)

“અય હમારે રબ ! હમેં વો દે જિસકા વા’દા
તુને હમસે અપને રસૂલોં કી ઝબાની કિયા હે ઓર
હમેં કિયામત કે દિન રુસ્વા ના કર, યકીનન્ તુ
વા’દાખિલાફી નહીં કરતા.

17

(૧૮)

رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا
مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عَيْدًا لِلأَوَّلِينَ وَآخِرِينَ وَآيَةً مِّنكَ
وَأَرْسُلْنَا وَا أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٨﴾

રબ્બના- અન્ઝિલ્ અલઈના મા-ઈદતમ્-
મિનસ્સમા-ઈ તકૂનુ લના ઈદલ્-લિ અવ્વલિના વ
આખિરિના વ-આયતમ્-મિન્ક, વ-ર રુક્ન વ-અન્ત
ખઈરુર્-રાઝિકીન. (સૂર: માઈદા, આ. ૧૧૪)

“અય હમારે રબ ! હમ પર આસમાન સે ખાના
નાઝિલ ફરમા કે વો હમારે લિયે એક ખુશી કી બાત
હો જાયે ઓર તેરી તરફ સે એક નિશાની હો જાયે
ઓર તુ હમકો રિઝ્ક અતા ફરમા દે ઓર તુ સબ
અતા કરનેવાલોં સે અચ્છા હે.”

18

(૧૯)

رَبَّنَا آمَنَّا بِكَ تَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
رَبَّنَا- આમન્ના ફકતુબના મઅશ્-શાહિદીન.
(સૂર: માઈદા, આ. ૮૩)

“અય હમારે રબ ! હમ ઈમાન લે આયે, પસ તુ હમ
કો ભી ઉન લોગોં કે સાથ લિખ લે, જો તસ્દીક કરતે હેં.”

(૨૦)

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا
صَبْرًا وَتَوْفَنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٢٠﴾

રબ્બના- અફરિગ્ અલઈના સબ્રંવ્-વ-તવફ્ફના
મુસ્લિમીન. (સૂર: આ’રાફ, આ. ૧૨૬)

“અય હમારે રબ ! હમારે ઉપર સબ્ર કા ફીઝાન
ફરમા ઓર હમારી જાન હાલતે-ઈસ્લામ પર નિકાલ.”

19

(૨૧)

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا
وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

રબ્બના ઝલમ્ના અન્ફુસના, વઈલ્લમ તગ્ફિરલના
વ-તર્હમ્ના લ-નકુનન્ન મિનલ્-ખાસિરીન.

(સૂર: આ’રાફ, આ. ૨૩)

“અય હમારે રબ ! હમને અપના બડા નુકસાન
કિયા ઓર અગર તુ હમારી મગફિરત ના કરેગા
ઓર હમ પર રહમ ના કરેગા તો વાકઈ હમ નુકસાન
પાનેવાલોંમેં સે હો જાયેંગેં.”

20

(૨૧)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝
રબ્બના લા-તજ્જઅલ્ના મઅલ્-કવ્મિઝ્-ઝાલિમીન.

(સૂર: આ'રાફ, આ. ૪૭)

“અય હમારે રબ ! હમકો ઝાલિમોં કે સાથ સામિલ ના કર.”

(૨૨)

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ
وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝
રબ્બનઝ્-તહ બઈનના વ બઈન કવ્મિના બિલ્-હક્કિ

વ-અન્ત બઈરુલ્ ફાતિહીન. (સૂર: આ'રાફ, આ. ૮૮)

“અય હમારે રબ ! હમારે ઓર હમારી કૌમ કે દરમિયાન હક્ક કે મુવાફિક ફૈસલા કર દે ઓર તુ સબસે અચ્છા ફૈસલા કરનેવાલા હૈ.”

21

(૨૪)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَجِّنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝
રબ્બના લા-તજ્જઅલ્ના ફિત્તાતલ્-લિલ્-કવ્મિઝ્-

ઝાલિમીન. વ-નજિજના બિ-રહમતિક મિનલ્ કવ્મિલ્ કાફિરીન. (સૂર: યૂનુસ, આ. ૮૫-૮૬)

“અય હમારે રબ ! હમકો ઝાલિમોં કા ફિત્તા ના બના ઓર હમકો અપની રહમત સે ઈન કાફિર લોગોં સે નજાત દે.”

22

(૨૫)

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نَعْلَمُ ۝
وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۝
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۝
રબ્બના- ઈન્ક તઅલમુ મા-નુખ્ફી વમા નુઅલિનુ,

વ-મા યખ્ફા અલલ્લાહિ મિન્ શયઈન્ ફીલ્-અદિ વ-લા ફિસ્-સમાઈ. (સૂર: ઇબ્રાહીમ, આ. ૩૮)

“અય હમારે રબ ! તુ ખૂબ જાનતા હૈ જો હમ છિપાએં ઓર ઝાહિર કરેં, ઝમીનો-આસમાન કી કોઈ ચીઝ અલ્લાહ પર પોશીદા નહીં.”

23

(૨૬)

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝
રબ્બના તકબ્બલ દુઆ-અ. (સૂર: ઇબ્રાહીમ, આ. ૪૦)

“અય હમારે રબ ! મેરી દુઆ કુબૂલ ફરમા.”

(૨૭)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي
وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ
يَقُومُ الْحِسَابُ ۝
રબ્બનગ્ફિર્લી વ-લિ વાલિદય્ વ-લિલ્ મુઅ્મિનીન

યલ્મ યકૂમુલ્ હિસાબ. (સૂર: ઇબ્રાહીમ, આ. ૪૧)

“અય હમારે રબ ! મુજે બક્ષ દે ઓર મેરે માં-બાપકો ભી બક્ષ દે ઓર દીગર મોમિનોંકો ભી બક્ષ દે, જિસ દિન હિસાબ હોને લગે.”

24

(૨૮)

رَبَّنَا آتِنَا
مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا
مِنْ أَمْرِنَا سَرًّا ۝

રબ્બના- આતિના મિલ્-લ-દુન્ક રહ્મતંવ-વ-
હયિઅ-લના મિન્ અમ્રિના રશદા.

(સૂર: કહ્ફ, આ. ૧૦)

“અય હમારે રબ ! હમેં અપને પાસ સે રહમત
અતા ફરમા ઓર હમારે કામ મેં હમારે લિયે
રાહયાબી કો આસાન કર દે.”

(૨૯)

رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ
أَنْ يَفْزُطَ عَلَيْنَا
أَوْ أَنْ يَبْغِيَ ۝

રબ્બના- ઇત્તના નખાફુ અંયુ-યફ્રુત અલઇના-
અવ્ અંયુ-યત્લા. (સૂર: તા-હા, આ. ૪૫)

“અય હમારે રબ ! હમેં ખોફ હૈ કે કહી વો
(ફિરઔન યા દુશ્મન) હમ પર કોઈ ઝ્યાદતી ના
કરે યા અપની સરકશી મેં બઢ ના જાયે.”

(૩૦)

رَبَّنَا الَّذِي آعْطَى
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
ثُمَّ هَدَى ۝

રબ્બુનલ્લઝી અઅતા કુલ્લ શય્ઈન્ ખલ્કહૂ સુમ્મ
હદા. (સૂર: તા-હા, આ. ૫૦)

“હમારા રબ વો હૈ જિસને હર એકકો ઉસકી
સૂરત-શકલ અતા ફરમાઈ, ફિર હિદાયત કી રાહ
સુઝા દી.”

(૩૧)

رَبَّنَا امْنِنَا
فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۝

રબ્બના- આમન્ના ફગૂફિર્લના વર્-હમ્ના વ-અન્ન
ખઈરુર્-રાહિમીન. (સૂર: મુ'મિનૂન, આ. ૧૦૯)

“અય હમારે રબ ! હમ ઈમાન લા ચૂકે હૈં, તુ
હમેં બક્ષ દે, હમ પર રહમ ફરમા, તુ સબ મેહરબાનોં
સે ઝ્યાદા મેહરબાન હૈ.”

(૩૨)

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝
إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

રબ્બનસ્-રિફ અન્ના અઝાબ જહનમ, ઇન્
અઝાબહા કાન ગરામા. ઇન્હા સા-અત્ મુસ્તકરંવ-
વ-મુકામા. (સૂર: ફુરકાન, આ. ૬૫-૬૬)

“અય હમારે રબ ! હમસે દોઝખ કા અઝાબ
પરે હી પરે રબ, કયૂં કે ઇસકા અઝાબ ચિમટ
જાનેવાલા હૈ. બેશક વો ઠેહરને ઔર રુકને કે લિહાઝ
સે બદતરીન જગહ હૈ.”

(૩૩)

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ
وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝

રબ્બના હબૂલના મિન્ અઝવાજિના વ-
ઝુરિયાતિના કુરત અઅયુનિવ-વજૂઅલ્ના લિલ્
મુતકીન ઇમામા. (સૂર: ફુરકાન, આ. ૭૪)

“અય હમારે રબ ! તુ હમેં હમારી બીવીયોં
ઔર ઔલાદ સે આંખો કી ઠંડક અતા ફરમા ઔર
હમેં પરહેઝગારોં કા પેશવા બના.”

(૩૪)

رَبَّنَا
لَعَفُورٌ
شَكُورٌ ۝

રબ્બના લ-ગફૂરુન્ શકૂર. (સૂર: ફાતિર, આ. ૩૪)

“હમારા રબ બડા બક્ષનેવાલા,
બડા કદરદાન હૈ.”

(૩૫)

رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ
وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ ۝

રબ્બના વસિઅત કુલ્લ શય્ઈર્-રહમતંવ-વ-ઈલ્મન્
ફગ્ફિર્ લિલ્લઝીન તાબૂ વત્તબી સબીલક વ-કિહિમ્
અઝાબલ્ જહીમ. (સૂર: મુ'મિન, આ. ૭)

“અય હમારે રબ ! તુને હર ચીઝ કો અપની
બક્ષિસ ઔર ઈલ્મ સે ઘેર રખ્યા હૈ, પસ તુ ઇન્હેં
બક્ષ દે જો તૌબા કરેં ઔર તેરી રાહ કી પૈરવી કરેં
ઔર તુ ઇન્હેં દોઝખ કે અઝાબ સે ભી બચા લે.”

(૩૬)

رَبَّنَا أَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ آبَائِهِمْ وَزُرَّاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۝ وَفِيهِمُ السَّيَّاتُ وَمَنْ تَقِ السَّيَّاتُ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۖ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

રબના વદ્ બિલ્હુમ્ જન્નાતિ અદ્નિનિલ્લતી વ-અદ્તહુમ્
વ-મન્ સલહ મિન્ આબા-ઇહિમ્ વ-અઝવાજિહિમ્ વ-ઝુરિયા-
તિહિમ્. ઇત્તક અન્તલ્ અઝીઝુલ્ હકીમ. વકિહિમુસ્-સય્યિઆત.
વમન્ તકિસ્-સય્યિઆતિ યવ્મઇઝિન્ ફ-કદ્ રહિમ્તહુ, વ-
ઝાલિક હુવલ્ ફવ્લુલ્ અઝીમ. (સૂર: મુ'મિન, આ. ૮-૯)

“અય હમારે રબ ! તુ ઇન્હે હમેશગીવાલી જન્નાતોં મેં લે
જા, જિનકા તુને ઇનસે વા'દા ક્રિયા હૈ, ઓર ઇનકે બાપદાદાઓ
ઔર બીવીયોં ઔર ઔલાદોંમેં સે (ભી), ઉન (સબ) કો જો નેક-
અમલ હેં. બેશક તુ હી હૈ ઝબરદસ્ત હિકમતવાલા; ઔર બયા
ઉનકો બૂરાઈયોં સે ઔર જો ઉસ દિન બૂરાઈયોં સે બયા, તુને
ઉસ પર રહમ ક્રિયા ઔર યહી બઝી કામિયાબી હૈ.”

33

(૩૭)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝

રબનાગ્-ફિર્લના વ-લિ ઇખ્વાનિનલ્લઝીન
સબકૂના બિલ્ ઇમાનિ વ-લા તજ્અલ ફી કુલૂબિના
ગિલ્લલ્-લિલ્લઝીન આમનૂ રબના- ઇત્તક રઘિફુર્-
રહીમ. (સૂર: હશ્ર, આ. ૧૦)

“અય હમારે રબ ! હમેં બક્ષ દે ઔર હમારે ઉન
ભાઈયોંકો ભી બક્ષ દે, જો હમસે પેહલે ઇમાન લા
ચૂકે હેં, ઔર ઇમાનવાલોં કી તરફ સે હમારે દિલ
મેં કીના (ઔર દુશ્મની) ના ડાલ, અય હમારે રબ !
બેશક તુ શક્ત વ મેહરબાની કરનેવાલા હૈ.”

34

(૩૮)

رَبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ
اتَّبَعْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝

રબના અલઈક તવક્કલના વ-ઈલઈક અનબ્ના
વ-ઈલઈકલ્ મસીર. (સૂર: મુમ્તાહિના, આ. ૪)

“અય હમારે રબ ! તુજ હી પર હમને ભરોસા
ક્રિયા ઔર તેરી હી તરફ રુજૂઆ કરતે હેં ઔર તેરે
હી તરફ લૌટના હૈ.”

35

(૩૯)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۖ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

રબના લા-તજ્અલ્ના ફિત્નાતલ્-લિલ્લઝીના
કફરૂ વગ્-ફિર્લના રબના ઇત્તક અન્તલ્ અઝીઝુલ્
હકીમ. (સૂર: મમ્તાહિના, આ. ૫)

“અય હમારે રબ ! તુ હમેં કાફિરોં કી
આઝમાઈશ મેં ના ડાલ, ઔર અય હમારે રબ !
હમારી ખતાઓં કો બક્ષ દે. બેશક તુ હી ગાલિબ
હિકમતવાલા હૈ.”

36

(૪૦)

رَبَّنَا آتِنَا
نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

રબ્બના- અત્મિમ્-લના નૂરના વગ્-ફિરલના.
ઈત્તક અલા કુલ્લિ શય્ઈન્ કદીર.

(સૂર: તહ્રીમ, આ. ૮)

“અય હમારે રબ ! હમેં કામિલ નૂર અતા ફરમા
ઔર હમેં બક્ષ દે. યકીનન્ તુ હર ચીઝ પર કાદિર
હે.”

(૪૧)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝

રબ્બગ્ફિર્લી વલિ વાલિદય્ વ-લિમન્ દખલ
બય્તિય મુઅમિનન્-વલિલ્ મુઅમિનીન વલ્
મુઅમિનાત. વ-લા તઝિદિઝ્-ઝાલિમીન ઇલ્લા
તબારા. (સૂર: નૂહ, આ. ૨૮)

“અય મેરે રબ ! તુ મુજે ઔર મેરે માં-બાપ
ઔર જો ભી ઈમાનદાર હોકર મેરે ઘર મેં આયે
ઔર તમામ મોમિન મદોં ઔર કુલ ઈમાનદાર
ઔરતોં કો બક્ષ દે ઔર કાફિરો કો સિવાય
બરબાદી કે ઔર કિસી બાત મેં ના બઢા.”

(૪૨)

رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْآرِضِ مِنَ
الْكُفْرِينَ دَيَّارًا ۝ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا
عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاكِجًا كَفَّارًا ۝

રબ્બ લા તઝર્ અલલ્-અદિ મિનલ્ કાફિરીન
દય્યારા. ઈત્તક ઈન્ તઝરહુમ્ યુઝિલ્લુ ઇબાદક વ-
લા યલિદૂ ઇલ્લા ફાજિરન્ કફ્ફારા.

(સૂર: નૂહ, આ. ૨૭)

“ઔર અય મેરે રબ ! તુ રૂએ-ઝમીન પર કિસી
કાફિર કો રહને-સહને વાલા ના છોડ, (ક્યું કે)
અગર તુ છોડેગા તો (યકીનન્) યે તેરે (ઔર)
બંદો કો ભી ગુમરાહ કરેંગે ઔર ફાજિરોં ઔર દીઢ
કાફિરોં કો હી જનમ દેંગે.”

(૪૩)

رَبِّ
بِنِّجْنِي وَأَهْلِي
مِمَّا يَحْلُون ۝

રબ્બ નજિજની વ-અહલી મિમ્મા યઅમલૂન.

(સૂર: શુઅરા, આ. ૧૬૮)

“અય મેરે રબ ! મુજે ઔર મેરે ઘરવાલોં કો
ઈન (કાફિરોં) કે કામોં કે (વબાલ) સે બચા લે.”

(૪૪)

رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٤﴾

રબ્બિ અવ્ઝિઅની અન્ અશ્કુર નિઅમતકલ્લી
અન્અમ્ત અલય્ય વ-અલા વાલિદય્ય વ-અન્ અઅમલ
સાલિહન્ તરઝાહુ વ-અદખિલ્ની બિ-રહ્મતિક ફી
ઇબાદિકસ્-સાલિહીન. (સૂર: નમ્લ, આ. ૧૯)

“અય મેરે રબ ! તુ મુજે તૌફિક દે કે મેં ઉન
ને’મતોં કા શુક્ર બજા લાઉં, જો તુને મુજ પર ઇના’મ
કી હૈ ઓર મેરે માં-બાપ પર, ઓર મેં એસે નેક
આ’માલ કરતા રહું, જિનસે તુ ખુશ રહે ઓર મુજે
અપની રહમત સે નેક બંદો મેં સામિલ કર લે.”

41

(૪૫)

رَبِّ هَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً
إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٥﴾

રબ્બિ હબ્-લી મિલ્લ-દુન્ક ઝુરિયતન્ તય્યિબા,
ઇત્તક સમીઉદ્-દુઆ-અ.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૩૮)

“અય મેરે રબ ! મુજે અપને પાસસે પાકીઝા
(નેક) ઔલાદ અતા ફરમા, બેશક તુ દુઆ કા
સુનનેવાલા હૈ.”

42

(૪૬)

رَبِّ

لَا تَذَرْنِي فَرْدًا

وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٤٦﴾

રબ્બિ લા-તઝરની ફરદન્-વ-અન્ત ખઈરુલ્
વારિસીન. (સૂર: અંબિયા, આ. ૮૯)

“અય મેરે રબ ! તુ મુજે અકેલા (બેઔલાદ)
ના છોડ દે ઓર તુ સબસે બેહતર વારિસ હૈ.”

43

(૪૭)

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٤٧﴾
وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٤٨﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً
مِّنْ لِّسَانِي ﴿٤٩﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٥٠﴾

રબ્બિશ્-રહ્લી સદ્રી, વ-યસ્સિરલી અમ્રી,
વહ્લુલ્ ઉક્દતમ્-મિલ્-લિસાની, યફ્કહ્ કવ્લી.

(સૂર: તા-હા, આ. ૨૫-૨૮)

“અય મેરે રબ ! મેરા સીના ખોલ દે ઓર મેરા
કામ મુજ પર આસાન કર દે ઓર મેરી ઝબાન કી
ગિરહ (લુકનત) ભી ખોલ દે, તાકે લોગ મેરી બાત
કો સમજ સકે.”

44

(૪૮)

رَبِّ

إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ

إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٣﴾

રબ્બિ ઇન્ની લિમા-અન્ઝલ્ ઇલય્ય મિન્ બઈરિન્
ફીર. (સૂર: કસસ, આ. ૨૪)

“અય મેરે રબ ! મેં ઇસ બાત કા મોહતાજ હું કે
મુજ પર અપની ને’મત નાઝિલ ફરમાએ.”

45

(૪૯)

رَبِّ اَرْحَمُهَا

كَمَا رَبَّيْنِي

صَغِيرًا ط ﴿٢٤﴾

રબ્બિર્-હમ્હુમા ક-મા રબ્બયાની સગીરા.

(સૂર: બની ઇસરાઈલ, આ. ૨૪)

“અય મેરે રબ ! જેસા ઇન્હોને (માં-બાપને)
બચપન મેં પાલા હૈ, તુ ભી ઇનકે હાલ પર રહમ
ફરમા.”

46

(૫૦)

رَبِّ اغْفِرْ

وَارْحَمْ

وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ع ﴿١١٨﴾

રબ્બિગ્-ફિર્ વર્-હમ્ વ-અન્ત બઈરુર્-રાહિમીન.
(સૂર: મુ’મિનૂન, આ. ૧૧૮)

“અય મેરે રબ ! તુ મુજે બક્ષ દે ઓર મુજ પર
રહમ ફરમા. તુ રહક કરનેવાલોં મેં સબસે ઝ્યાદા
રહમ કરનેવાલા હૈ.”

47

—★—

તમ્મત બિલ્-બઈર

—★—

48